

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

IV. Si duo Precistæ sint de eadem temporis data, uter præferendus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62387)

oppositum tamen militant ista: primò, quia non habet litteras expeditas, nihil habere videtur, si solum oraculum vivæ vocis habeat: nam in concessione dignitatis vel officij, quam facit Princeps, debet esse sacram Principis autoglyphum L. sacri affatus C. divers. Rescript. L. probatorias, Cod. de divers. off. Secundo, facit illud Baldi in L. nec exemplo in si. C. de probatio. Quod Rex vel Princeps habet sigillum authenticum cum scriptura solemni, quando aliquid confert, vel donat, ut ostendatur potentia regis, alias non esset nisi scriptura privata, vel propositum in mente retentum, quod nihil operatur. Pro solutione dicendum est, modò jam dicta vera esse quoad substantiam seu validitatem gratia, sed quoad illius probationem scriptura necessaria est, per not. Mohed. decis. 9. nu. 1. ut lice pende. Rebuff. in concordata, tit. de mandatis Apost. §. 1. verbo litteras, & in praxi in 2. part. signat. nu. 15 in pr. Quod adeò verum est ut ne quidem proficiat inscriptio in Rotulo CÆSAREO, quia ex eo non acquiritur jus in re nec ad rem, cum sit tantum nuda annotation ad Principis memoriam, ideoque sic inscripti, & nominati, expectantes dicuntur non provisi, cap. ult. de concess. præbend. Quam conclusionem etiam veram esse in Regalistra scribit ARNULPHUS Ruzeus in suo tract. Regaliorum, ut si v. g. Rex hodie conferat beneficium vacans in Regalia, nec tamen expeditur provisio sub sigillo regio, & nihilominus, crastina die alteri conferat, qui habeat subscriptionem Notarii, sigillumque appennum in diplomate, valebit prima gratia, quantumcumque non fuerit in scriptis redacta: nec sigillum regis apposatum, atque ita fuisse Judicatum per Arrestum die 3. Decemb. anno 1390. refert idem Ruzeus.

QUARTO queritur, quid si duo de eadem temporis data concurrent, uter potior? Conclusio I. Si in una sit dies & hora, in alia solum dies, præferetur is qui habet horam: quia in temporis incertitudine is præferendus est, qui probat tempus præcimum & determinatum, DD. I. de rebus C. de donat. ante nupt. Feli. cap. pastoralis, col. 3, vers. ratione unius horæ, de Rescript. SECUNDA Conclusio. In concurrentibus vigore collationis eodem tempore duobus factæ is præfertur, qui est in possessione, cap. ex littera de probat. Bart. I. i. § non autem ff. de bon. possess. sec. tab. idque nisi ex ordine scripturæ, qui in Cæsar's Cancellaria observatur, constet uter prius in album Præcistarum sit relatus, qui enim prior est in scriptura, constet esse prior in tempore, L. quoties C. de usufructu. L. Servus ex his communis ff. de stipulat. servorum. Si autem ex ordine scripturæ prioritas discerni non possit, consulendus erit Cæsar, qui utramque gratiam fecit. Tertia Conclusio: Si unus sit nominatus à Cæsare, alter ab eo cui Cæsar hac in re partes suas commisit, nec constet de temporis prioritate,

Vter Pre-
cistarum
prior si
duo con-
current de
eadem
temporis
data.

24
 tate, præfereturis qui à Cæsare est nominatus c. si à sede de prob. in 6. Nam & in collatione Episcopi ac Vicarij eodem tempore facta, præfertur Episcopi, tanquam dignioris, Calderinus cons. 2. de officio Vicary, d. cap. si à sede. Et sicut Papa conferendo beneficium, videtur alteri potestatem conferendi abstabito, cap. ut nostrum, ut Eccl. benef. sine diminut. conferantur, ita & Imperator Papa enim & Imperator fraternizant, ut ostendit Erasmus à Chokier frater meus in tractat. de Iuris dicit ordinarii in exemptos part. 4. quest. 13. Quarta conclusio Quipius executori præsentat diploma Precum Cæsar earum, præfertur alteri cui deadem data facta est collatio, Rot. a decif. 100. Item si unus, m. No. Feli, in d. cap. Capitulum Sanctæ crucis, de rescript. Arnulphus Ruz. eus tractat. Regaliorum privilegio 46. m. 10, in fin. quod latius ostendo ad Reg. XV. Cancell. Concurrentibus in datano. q. & seqq. Sed quid si Precista post acceptatum & collatum sibi ab executore beneficium perdi derit diploma suarum Precum, an possit beneficium cum loca collatione retinere; quo affirmativas respondit Feli. in cap. in nostra vers. spatiatus in si. & ibi Ant. de But. de rescript. nam collatio conservatur sine litteris Nominationum, per c. Cum olim. 1. de privileg. glo. inc. Sane de Remissia. Quinta Conclusio: Preferri debet is alteri, in cuius diplomate inserta est clausula motus proprij, arg. cap. si pluribus, de probab. in 6. Ruz. eus ubi supra nu. 12. vel clausa, ETIAMSI ALTERI CONTULERIMVS: ea enim denotat gratiam alterius esse posteriorem: quia cum in diversis scripturis concurrat gratia & habitus, privato semper præsumunt posterior, Bald. cap. 2. de off. deleg. & proinde ratione juris primò quaesiti, ab eo jus tolli non potest L. id quod nostrum, ff. de Regulis Iuris. Sexta conclusio: Si Cæsar unico verbo primarias nominationes duobus conferat, neutra collatio valet; nam ad validitatem cuiuslibet actus duo requiruntur, voluntas, & potestas, cap. cum super Abbatia, de off. deleg. ubi Bald. & Decius facit textus in cap. adhac, il. 1. ibi, potest, si voluerit, de appellationib. In Cæsare autem duobus eodem actu conferente deficit potestas, per Juris theoriam, ubi non assitit juris potentia, inanis est voluntas. Bald. in l. nolle, ff. de acquirenda hereditate, ergo si deficit potestas, sequitur nullitas, cum illa duo copulativa requirantur. Ideò necessariò debent ad esse illa duo, Philip. Probus tractat. juris Regale quest. 28.

Cæsar an secundum nominare posse, si Preces quoad pri munum non sint sorti- ta effec- tum.
 QVINTO queritur si Preces concessæ alicui non fuerint sortiti effe- tum, ut puta ob mortem Precistæ, an Cæsar possit alium nominare? videtur quod sic: quia Indultum illi datum est contemplacione sua personæ, aut dignitatis CÆSAREA, idcò per primam collationem, potestas conferendi non est extincta, glo. in pr. agm. sanct. tit. de part. possess. verbo beneficium. Secundo, quando actus non habet effectum secundum intentionem disponentes, non restringitur ad unum actum, sed de ulteriori actu semper intelligitur, donec res sortiatur effectum, Bald. in l. invitatus in si, C. de procurat. anal. Gero-